

DANSK FIRMAIDRÆT

Vinderne af 11-mands
fodbold ved landmester-
skaberne i Køge blev
Stiften, Århus, som ses på
billedet herunder

DHOLD

øderen	2
RIM-landskampen	3
landsmesterskaberne	4
lemmebaneskydning	6
kydemærker	7
æserne skriver	8
yt fra kontoret	12
densetævnerne	13
n pionerhistorie	14
RIM i Fuglsøcentret	15

NR. **8**

DECEMBER 1973

16. ÅRGANG

Enig indstilling til tipslovsrevision

Der var engang . . . . Ja, sådan begynder mange eventyr. Der var engang en kulturminister (nu er han ikke engang folketingsmand), som nedsatte et hurtigtarbejdende udvalg til kulegravning af idrættens forhold i dette land. Der er nu gået mere end tre år, og udvalget arbejder stadigvæk . . . . hurtigt.

Udvalget har dog afgivet en delbetænkning, og den er meget interessant for DFIF, idet den omfatter forslag til den fremtidige fordeling af tipsoverskuddet. DFIF har siden modtagelsen af det første tipstilskud fået dette fra indenrigsministeriets andel af tipsoverskuddet, og det har af flere årsager været – og er – en utilfredsstillende fordelingsmetode at være afhængig af.

Hvem husker ikke fjernsynsudsendelsen i foråret om idrættens økonomiske forhold. DFIF lå ifølge udsendelsen helt isoleret i bunden med hensyn til tilskuddets størrelse pr. aktivt medlem. Det har gennem årene været den største belastning for forbundets arbejde, at vi ikke har opnået en stigningstakt i tipstilskuddet, som svarer til den, de øvrige idrætsorganisationer har opnået. Vi har gennem mange år haft – og har stadig – et efterslæb, som man i indenrigsministeriet ikke er tilbøjelig til at rette op.

Igennem årene har DFIF før hver tipslovsrevision forsøgt at få diverse finansministre til at ændre tipsloven radikalt, men det er hidtil kun blevet til lapperier. Tipsloven af i dag svarer stort set til den, som blev vedtaget i 1948, og derfor kan en virkelig gennemgribende revision af loven efter DFIF's mening ikke komme hurtigt nok. Og den ser nu ud til at være lige om hjørnet.

De fire store idrætsorganisationer, som samarbejder i Idrættens Fællesråd, er alle repræsenteret i idrætsudvalget, og her er man nået til en indstilling om idrættens støtte. Af den fremgår det, at DFIF efter en tipslovsrevision vil opnå et tilskud på 4 pct. af tipsoverskuddet, der påregnes at skulle udgøre 50 millioner kroner, d.v.s. en firedobling af det nuværende tilskud.

Et læserbrev i dette nummer tyder på, at der ikke i alle sammenslutninger er lige stor tro på, at det denne gang skal lykkes DFIF at komme på tipsloven, men chancerne er større nu end nogensinde. Tidligere har idrætsorganisationerne hver for sig forsøgt at mele deres egen kage bedst muligt, men denne gang står de sammen om indstillingen til ministeren. Det bør han bemærke sig, således at revisionen følger indstillingen og således, at DFIF får en mere rimelig andel af tipsoverskuddet. Det skulle gerne gå hen og blive et af de gode eventyr for DFIF denne gang.

Pinlig forestilling for dansk TRIM

I forbindelse med Svenska Korporations- idrottsförbundets årlige repræsentantskabs- møde, der i år holdtes i Sundsvall den 1. og 2. december, og hvor Dansk Firmaidræts For- bund var repræsenteret ved formanden, *Karl Randrup*, og konsulenten, *Ejgon Bertelsen*, offentliggjordes deltagertallene for TRIM- landskampen i oktober måned.

Det blev en pinlig forestilling set med dan- ske øjne. Vel havde ingen troet, at Danmark skulle undgå sidstepladsen i landskampen, men at forskellen skulle være så markant, som tallene fortæller os, havde ingen vist reg- net med.

Tallene fra de 4 deltagerlande, Finland, Norge, Sverige og Danmark, ser således ud:

1. Finland	4.950.419	deltagere
2. Sverige	1.414.133	»
3. Norge	297.216	»
4. Danmark	37.894	»

Det er vist ikke for meget sagt, at alle må- bede, da tallet fra Finland blev offentlig- gjort. Der er ikke skrevet forkert. Næsten 5 millioner startende i TRIM-landskampen i Finland er en barsk realitet for de tre øvrige landskampsdeltagere, af hvilke svenskerne i en slags misforstået overmod havde tilkendegivet, at Finlands, Norges og Danmarks del- tagere ved den endelige opgørelse ville få 2 points pr. deltager, medens svenskerne kun skulle have 1 point pr. deltager. Det vil sige, at Finlands vinderresultat i virkeligheden skulle være på næsten 10 millioner points.

Det ydmygende resultat for Danmarks vedkommende skal vi ikke kommentere, men hvis DFIF havde haft den fornødne kapital til at sætte ind på arrangementet, ville vi med den erfaring, vi efterhånden gennem 3 års motionskampagner har skaffet os, formentlig uden større besvær kunne have tredoblet det danske deltagertal.

Fra mødet kan iøvrigt nævnes, at Korpen skiftede sin øverste ledelse ud, idet der blev valgt både ny formand og ny næstformand. Den nye formand er et for dansk firmaidræt ukendt navn, *Hans Alsér* (ikke den tidligere bordtennisverdensmester), medens den nye næstformand, *Olle Arvidsson* fra Helsing- borg, er udmærket kendt af dansk firma- idræts ledelse som en stor tilhænger af inter- nationalt firmaidrætssamkvem.

Svenska Korpens distriktskonsulent i Skå- ne, *Herbert Hansson*, Malmø, takkede af på dette møde og gik på pension. Han har gen- nem de år, svensk og dansk firmaidræt har samarbejdet, været en af foregangsmændene i dette arbejde. Han har været stærkt medvir- kende til, at så mange danske firmaidræts- ledere har nydt godt af svenske uddannelses- tilbud inden for lederuddannelsen.

H. A. I. Pedersen, Århus

---

generalmajor, gik af som formand for De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsfor- eninger, da organisationen i slutningen af no- vember holdt repræsentantskabsmøde på Ny- borg Strand. Han blev naturligvis stærkt hyl- det for sin mangeårige ledergerning i det store forbund, og også Dansk Firmaidræts For- bund deltog i hyldesten, idet forbundets ho- vedbestyrelse énstemmigt havde besluttet at tildele H. A. I. Pedersen DFIF's hæderstegn som påskønnelse for den store indsats, han har øvet for at udbygge samarbejdet mellem de 4 idrætsorganisationer, der i dag er sam- men i Idrættens Fællesråd. H. A. I. Pedersen blev i øvrigt på formandsposten afløst af den hidtidige næstformand, skoleinspektør Johs. Clausen, Ringe.

Landsmesterskaberne i Køge

Med styrtregn fra fredag middag og næsten hele lørdagen blev det et noget vådt landsmesterskab, der blev startet lørdag eftermiddag den 23. september på Køge stadion.

Dansk Firmaidræts Forbund skulle kåre seks landmestre i fodbold, håndbold og skydning.

Trods regnen hele lørdagen blev det et yderst vellykket stævne for arrangøren, *Køge Firma Bold*, og stævnet sluttede i meget fint vejr søndag middag. Alle deltagerne var meget tilfredse med baner, dommere og omgivelser til stævnet, hvori deltog næsten 500 firmaidrætsudøvere fra hele landet.

KFB havde den store glæde, at et af dets hold blev landmestre. Det var *Svend Andersens* 7-dames fodboldhold, der meget trætte, men fortjent vandt 1-0 over G. Funder, Vejle, i finalen. Svend Andersens hold var ude i nogle spændende kampe i puljen, som dog alle blev vundet, og det var et fortjent mesterskab til holdet, som nu for andet år i træk deltog i landsmesterskaberne og sidste år blev nummer tre i Århus.

Der blev spillet på to 11-mands fodboldbaner, tre 7-mands baner og tre håndboldbaner, og der var stor aktivitet på alle banerne begge dage. Det var tydeligt at se, at det var landets bedste firmaidræts hold i deres discipliner.

Sportsligt gik stævnet fint, og der var ikke en eneste udvisning i de mange fodboldkampe og kun få i håndboldkampene, selv om der ellers blev spillet godt til.

Skydemesterskaberne blev afviklet på 50-meter banen ved Svansbjerg. Her var der fem skyttehold, der skød om mesterskabet for hold og individuelt.

I. F. K., Karup, blev landmestre med 422 points foran J. I. F., Odense, med 420 points og Haderslev Garnison med 408 points. Bedste individuelle skytte blev *Ejnar Arno Jep-*

pesen, Karup, med 146 points, 2. Larry Hansen, Odense, 143 points, og 3. K. O. Olesen, Haderslev, med 141 points.

11-mands fodboldmesterskabet blev vundet af *Stiften, Århus*, der i finalen besejrede Aalborg Værft med 3-1 efter at have været bagud 0-1. Stiften var i den sidste puljekamp ude i god kamp mod Murerne, Køge. Køgeholdet førte 2-0 til der manglede 20 minutter, men kunne ikke holde føringen, og Stiften vandt 4-2.

7-mands fodbold for herrer blev vundet af *G. Funder, Vejle*, der i finalen vandt over Royal System, Randers, med 1-0.

I herre håndbold vandt *O. G. Hoier, Århus*, den afgørende pulje, hvor nr. 1 og 2 i begge puljer spillede en finalerunde, nr. 2 blev Ny Plast, Nyborg.

I damehåndbold vandt *Quality, Helsingør*, denne række, hvor seks hold spillede alle mod alle.

Lørdag aften var der fest for alle deltagerne på Teaterbygningen, og 450 firmaidrætsfolk havde en fornøjelig aften med fællesspisning og bal. Indkvartering på hoteller, vandrehjem og i sovesale gik fint, så det var en succes for Køge Firma Bold.

-ses

Billederne på næste side viser vinderne fra Dansk Firmaidræts Forbunds landsmesterskaber i Køge. Første spalte foroven: Quality, Helsingør (damehåndbold), derunder vinderholdet i herrehåndbold: O. G. Hoier, Århus. Anden spalte foroven: vinderholdet i damefodbold: Svend Andersen, Køge. Derunder vinderne i 7-mands fodbold: G. Funder, Vejle. Det store billede viser vinderholdet i skydning: IFK, Karup. Vinderen af det individuelle skydemesterskab, Ejnar Arno Jeppesen, ses tv. på billedet.

Hjemmebaneskydninger i forårssæsonen 1974

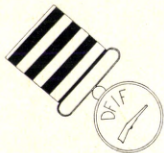
Skytter fra foreninger under Dansk Firmaidræts Forbund samt deres hustruer indbydes hermed til hjemmebaneskydning i forårssæsonen 1974. Der skydes i 1 dameklasse, som skyder 20 skud med albuestøtte, og 4 herreklasser, som også skyder 20 skud, men uden støtte. Der skal skydes 2 skud til hver plet.

Damer, som er lovgyldige medlemmer af klubber under DFIF, kan deltage i begge skydninger.

Mandlige skytter samt kvindelige skytter, der er medlem af en forening under DFIF, skyder i følgende klasser:

- Kl. A skytter, der normalt skyder 185 points og derover
- Kl. B skytter, der normalt skyder 180 points og derover
- Kl. C skytter, der normalt skyder 170 points og derover
- Kl. D skytter, der normalt skyder 169 points og derunder

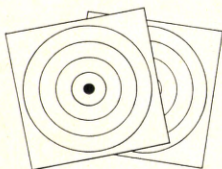

Våben

Standardgeværer og UIT standardgeværer uden håndstøtte og kolbekrog må benyttes, når vægten ikke overstiger 5 kg.

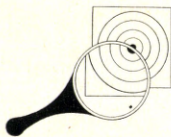
Medaljer

De tre bedst opnåede resultater præmieres med Dansk Firmaidræts Forbunds guld-, sølv- og bronzemedalje. Øvrige præmier i forhold til deltagelsen.

Skivesættene

Skivesættene kan bestilles hos *Dansk Firmaidræts Forbund, Tåsinge-Hallen, 5700 Svendborg*. Prisen for hver skivesæt er 10 kr. Efter skydningen skal skivesættene returneres til DFIF.

Skivekontrol

Skydelederen i hver forening må forinden skivesættenes returnering gøre skiverne op og påføre resultatet på de taloner, som følger med hvert skivesæt. Talonerne returneres sammen med skivesættene. Husk alle oplysninger, herunder første og sidste nummer på hvert skivesæt.

Betaling

Indskuddet for deltagelse i hjemmebaneskydningerne skal indsendes på DFIF's postkonto 6 65 08 senest i forbindelse med indsendelse af skivesættene.

Skivesæt og betaling skal være forbundet i hænde senest den 1. april 1974.

Brug vinteren til at erhverve DFIF's 15 m skydemærke

I 1971 indstiftede DFIF på adskillige sammenslutningers opfordring sine egne skydemærker. Skydemærkerne kan erhverves i 3 grader, og det er selvfølgelig skytternes færdigheder, der afgør, hvilken grad der erhverves. For at opnå de forskellige grader skal der skydes følgende antal points:

Guld	745 points
Sølv	725 points
Bronze	700 points

Statutterne for skydemærkerne er fastsat således:

1. Skytten skal forud til skydelederen meddele, at han/hun ønsker at skyde til mærket.
2. Skydningen skal omfatte 4 serier à 20 skud. Skive DSU 31 skal benyttes.
3. Skydningen skal foretages stående og uden støtte. Det er dog tilladt for damer at benytte albuestøtte.
4. Skydelederen er ansvarlig for skivekontrollen. Skiverne kan af DFIF forlanges indsendt til kontrol.
5. Mærkerne tilsendes efter henvendelse til DFIF's kontor, Tåsinge-Hallen, 5700 Svendborg. Bestillingen skal påtegnes af sammenslutningens formand samt af den ansvarlige skydeleder.
6. Mærkernes pris: guld kr. 12,00, sølv kr. 10,00, bronze kr. 8,00. Betalingen skal ske sammen med bestillingen. Postkonto 6 65 08. Sammenslutningerne kan få enkelte mærker i kommission.

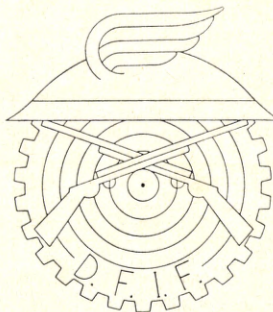
Anker Jensen-pokalen

Anker Jensen, Århus (tidligere formand for DFIF's idrætsudvalg), har udsat en vandrepokal, som hvert år tildeles den sammenslutning under DFIF, der i det forløbne repræ-

sentantskabsår har erhvervet flest skydemærker. Vandrepokalen vindes til ejendom af den sammenslutning, som 3 gange i alt har været indehaver af pokalen. Vandrepokalen ledsages af en ejendoms pokal, og begge uddeles i forbindelse med forbundets ordinære repræsentantskabsmøde.

Det kan nævnes, at i 1972 vandt *Fredericia Fag- og Firma Idrætsforbund* pokalen, og at den i 1973 blev vundet af *Åbenrå Amts Firma Sport*.

Sammenslutninger og klubber kan i øvrigt ved henvendelse til DFIF's kontor få tilsendt en plakat om skydemærkerne til ophængning på skydebanerne.

Repræsentantskabsmødet

Referatet fra forbundets repræsentantskabsmøde i Ålborg i slutningen af oktober måned må af tekniske årsager udskydes til næste nummer.

Stof, der ønskes optaget i næste nummer af Dansk Firmaidræt, må være redaktøren i hænde senest 10. januar 1974. Adresse på bagsiden af dette blad.

Læserne skriver:

Tanker og meninger efter et repræsentantskabsmøde

Hvad fik du med hjem fra Ålborg? Hvad gav du hovedbestyrelsen med hjem? Var der nye ideer, nye impulser? Noget, som vi hver især kunne bygge videre på? *Mit svar herpå må være NUL!*

I selve starten af mødet blev pippet nok taget fra nogle af hovedbestyrelsesmedlemmerne, hvilket jeg godt forstår. Jeg tænker her på den situation, hvor formanden i sin beretning (der jo iøvrigt gerne skulle være bestyrelsens) siger: »... udvidelsen af forretningsudvalget med 2 medlemmer er en glimrende foranstaltning, som man i hovedbestyrelsen er enig om skal søges fortsat, såfremt der i repræsentantskabet kan opnås enighed herom og tilslutning til det«. Det tror jeg ganske givet, at der var på det tidspunkt. Men så skete der dernæst det, at formanden ved behandlingen af budgettet udtalte, at den udvidelse af forretningsudvalget nok var en fordyrelse af møderne, som vi vel nok ikke har råd til!

Så spørger jeg: *Hvor er vi så henne?*

På dette tidspunkt mener jeg, at et andet hovedbestyrelsesmedlem burde have taget ordet og fået redet trådene ud, så man eventuelt havde fået endnu en dispensation med hjem. *I øvrigt har man jo haft et helt år til at komme med et lovændringsforslag!* Men der var måske ikke en enig hovedbestyrelse for forslaget? For mig så det temmelig forvirrende ud. Det tyder heller ikke på respekt for repræsentantskabet, når forløbet er sådan.

Ved nærmere eftertanke fra mødet er jeg lige ved at ville give Karl Randrup ret i, at et repræsentantskabsmøde hvert andet år

skulle være nok, for hvis man lagde mærke til, hvor mange – eller hvor få – der blandede sig i debatten, og det uanset en repræsentants kraftige provokation over for forsamlingen, det uanset saglige indlæg og det uanset impulsive forslag, ja så må jeg indrømme, at disse møder ikke giver hovedbestyrelsen ret mange impulser til arbejde videre på. Og hvad angår hovedbestyrelsens arbejde og måden, DFIF køres på, er der jo ingen, der interesserer sig for det. Det viste debatten tydeligt. Selv et hovedbestyrelsesmedlem står op og siger, at DFIF sagtens kan køre flere år med de nu gældende love og regulativer!

Så hvad angår DFIF's daglige arbejde kunne man jo blot tilskrive sammenslutningerne nogle beslutninger en gang årligt. Jeg er fuldstændig enig med formanden i, at med så meget et udbytte er disse repræsentantskabsmøder for dyre. Men de kunne vel også gøres mindre omkostningskrævende, uden at DFIF mistede ansigt og prestige derved!

Når dette er sagt, vil jeg vende billedet totalt om og stille det spørgsmål, om det er DFIF, der skal præge sammenslutningerne, eller om det er sammenslutningerne, der skal præge DFIF. *Jeg mener, at det er det sidste, der er det rigtige.* Det må være os, der arbejder i marken, os, der er, hvor problemerne opstår, os, der er der, hvor det praktiske arbejde udføres, der præger. Det er os, der ikke alene kan eller skal, men har pligt til at fremføre de synspunkter og meninger, der rører sig i vore sammenslutninger eller i den kreds, vi hører under, over for repræsentantskabet og dermed også for hovedbestyrelsen. For vi kan ikke forlange, at DFIF skal forny sig, komme med nye impulser eller på anden måde skabe ry om sine initiativer, når vi – repræsentanterne – fuldstændig lukker af for nye tanker og ideer til vor fortsatte eksistens.

Jeg er desværre bange for, at Karl Ran-

---

drups ord om stagnation (udtalt i en anden og efter min mening forkert anledning) måske vil komme til at passe her, ja i værste fald betyde, at vi taber terræn. Noget, som jeg naturligvis langt fra håber. Tværtimod.

Og til jer, vore folkevalgte hovedbestyrelsesmedlemmer, vil jeg sige: I har også både ret og pligt til at kaste mere brænde på bålet, så det igen kan blusse op. Det kan nu engang ikke hjælpe, at alle sidder og venter med hænderne i skødet, som man nu snart har gjort i adskillige år. Venter på, at der skal dumpe en tips-guldappelsin ned i DFIF's turban.»

Jeg kan ikke undlade at fortælle, at dét med revisionen af tipsloven og ændring af DFIF's tilskud m. m. har været fremtrædende argumenter al den tid, jeg nu har været med i arbejdet for firmaidrætten. Og det er efterhånden ikke få år. Jeg har set adskillige DFIF-kassereres skuffelse, når de over for repræsentantskabet år efter år har måttet meddele, at den forventede stigning i tipstilskuddet udeblev. Jeg mener, at det snart er på tide, at vi i DFIF indstiller os på at arbejde med de midler, der er rådighed over. Det må da også være mere tilfredsstillende for en kasserer i stedet for som nu først at bygge luftkasteller, og så straks efter skulle skrabe toppen af budgettet, så det fortsat er en faldefærdig hytte. Nej, lad os dog tage den guldappelsin som en gevinst, når – og hvis – den kommer og som en overraskelse, vi dog ikke bliver mere overraskede over, end at hovedbestyrelsen har foretaget en langtidsplanlægning, hvori der er taget hensyn til den.

Kære venner over det ganske land! Lad os hurtigst muligt komme ud af denne Tornerosesøvn og lad os i fællesskab få udnyttet tiden bedst muligt med de til enhver tid til rådighed værende midler til gavn for DFIF og den motionsidræt, som vi står for.

Ja, kære firmaidrætskollega, kom så ud af

busken og vær saglig i diskussionen, enten det nu er på et mødes begyndelse eller mod dets afslutning. Det er jo ikke kun for at spise og drikke, at der afholdes repræsentantskabsmøder. Kom frem – også her i bladet, og vær med til at give DFIF de indsprøjtninger, det har krav på, og som skal til, således at DFIF over for det ganske land kan vise, at det ikke er et forbund på vej til stagnation, men tværtimod et forbund, der er rede til endnu større ekspansion for at afhjælpe det stadig voksende behov for motionsidræt, og til at vise, at DFIF har ledere, ikke alene gamle, men også mange nye, med ideer. Vise, at disse ledere såvel som DFIF's kontorpersonele, og ikke mindst en konsulent, alle er rede til, til enhver tid, at yde al den hjælp, der er behov for i enhver henseende. *Firmaidrætten har jo ikke en lang fortid – men en stor fremtid.*

*Alfred Petersen,
Odense*

Er 3 dage en rimelig frist?

I enhver idrætsforening vil der altid være nogle aktive og ledere, man synes fortjener én eller anden opmærksomhed for deres præstation/lederarbejde. Således også i vor forening. Her lægger vi dog nok mere vægt på, at det skal komme foreningen som helhed til gode. I den anledning prøver man en masse »krumspring« i form af lotterier, bankospil m. m. Den helt store gevinst ville det være, om man kunne falde over ét eller andet, som bare krævede et stykke papir til udfyldning og ikke et, som i mange tilfælde, stort og tidkrævende arbejde.

En sådan »gevinst« fandt undertegnede i Dansk Firmaidræt nr. 6, august 1973, nemlig

---

ungdomslederlegatet indstiftet af Sprøjteselskabet af 1948 A/S, der, som bladet rigtigt anfører, nok ikke kendes af alle bladets læsere, jeg kender det ikke. Men jeg tænkte, at man måske kunne anvende legatets bestemmelse om et »ekstraordinært« tilfælde, hvori det kan uddeles til en forening til en rejse til et bestemt formål. »Den er måske hjemme til næste års Sverigsrejse,« tænkte jeg. Men ak. Ansøgninger skulle være DFIF i hænde senest 1. september. Bladet dumpede ind gennem min brevsprække den 3. Spørgsmål: Kan man i så tilfælde alligevel komme i betragtning til legatet? Eller må postvæsenet »hæfte« herfor? Men ansøgning fremsendes hermed alligevel.

Jeg går ud fra, at DFIF undersøger, hvordan det kan være, at man ikke opfylder sine forpligtelser med hensyn til udbringning af bladet. Til undskyldning for postvæsen og sammenslutninger skal anføres, at der på bagsiden af nævnte nr. 6 står, at bladet er afsendt til sammenslutningerne den 22. august. Lad os så antage, at disse har haft det senest den 25. Sammenslutningerne holder møde/kontortid den 26. (for nu at være hurtige!!). Bladet kan så videresendes herfra den 27. og må formodes at kunne være samtlige i hænde den 29.-30. august. Må jeg så godt spørge: Er det en rimelig tid at give eventuelle reflekterende til en sådan ansøgning? 3 dage (for nu igen at være hurtig) til udfærdigelse af ansøgning, telefonmøder herom og fremsendelse af ansøgningen? Nej, vel?

Altså, hvis der fremtidigt skal publiceres noget i en fart af hensyn til ansøgnings- og tilmeldelsesfrister m. v., så send det ud til sammenslutningerne særskilt som »HASTER«. Forslaget til fri afbenyttelse!!

Med hilsen og tak for optagelsen.

J. Elholm,

formand for Hovedstadens Jernbaneidræt

Kommentar

Selvfølgelig er jeg ikke uenig med J. Elholm i, at fristen i dette tilfælde har været kort, endog meget kort. Men det er altså en af de ting, vi må leve med, så længe Dansk Firmaidræt ikke har faste udgivelsesdatoer. Det har det ikke af økonomiske grunde, et månedsblad tillader bladkontoen ikke. Derfor må der også i fremtiden regnes med, at eventuelle tilbud af den ene eller anden art bliver offentliggjort i medlemsbladet med meget korte frister til at reagere.

Dette er netop en af årsagerne til, at bladets afsendelsesdato er aftrykt på bagsiden. Herved skulle der være mulighed for klubberne at kontrollere, at sammenslutningerne ikke »sylter« udsendelsen af medlemsbladet, hvad vi har på fornemmelsen, at nogle alligevel gør.

Da dette tilbud som også antydtes af Elholm henvendte sig til klubber, ville hans forslag medføre, at DFIF skulle sende ca. 3000 meddelelser ud til sammenslutningerne, nemlig så mange, at hver klub kunne få tilsendt et eksemplar. Om disse meddelelser så ville blive videresendt, skal jeg ikke kunne udtale mig om. Forhåbentlig ville de. Derimod vil forslaget næppe kunne gennemføres af økonomiske grunde – den økonomi, den økonomi – men det påhviler naturligvis forbundets ledelse at tage stilling hertil.

Til det helt aktuelle tilfælde kan jeg berette, at HI's ansøgning er blevet behandlet af forbundsledelsen til trods for den for sene indsendelse. Resultatet heraf kan jeg dog ikke meddele på nuværende tidspunkt, idet endelig afgørelse træffes af Idrættens Fællesråd i samråd med en repræsentant for Sprøjteselskabet.

Ole Wordolff

Er idræt kunst?

Dette er tænkt som et debatoplæg om præmier og præmieregulativer i dagens Danmark.

Har sølvtøj som præmier til idrætsudøvere ikke efterhånden overlevet sig selv? Hvor mange idrætsudøvere har glæde af deres præmier udover det tidspunkt, hvor de vandt dem? Skal præmier have en brugsværdi og i bekræftende fald hvilken?

Disse spørgsmål – tror jeg – kan trænge til en grundig eftertanke, inden de besvares. Er det nemlig ikke blot traditioner, der ligger bag præmierne?

Efter at jeg er begyndt at skyde, er jeg kommet til at tænke nærmere over problemet. Jeg har hørt om en skytte (men det kunne sikkert lige så godt have været en hvilken som helst anden idrætsudøver), der gang efter gang vandt den ene sølvpokal, kongelige porcelænsfigur, sølvske/gaffel/kniv efter den anden, og som efterhånden ikke synes det var så sjovt at bytte sølvtøjet til noget andet. Hans kone synes heller ikke, at pokalerne eller lystestagerne var så enestående mere, for – som han fik det at vide – »Kan du ikke godt snart prøve at skyde en dårlig serie, så du bliver nummer 8 eller 9 og derved undgår at slæbe sølvtøj hjem. Jeg har nemlig efterhånden ikke tid til at pudse dine mange præmier hver uge.«

Måske synes nogle af læserne, at det er sat lidt hårdt op. Men det er det ikke, det har sin rigtighed.

Gennem snart mange år er der postet titusinder af sølvting – sølv eller pletvarer –, tinsager o.s.v. ud til idrætsudøvere over hele landet. Har man varig glæde af disse præmier? Sikkert kun få af dem glæder man sig over. Men hvad kan man sætte i stedet for?

Almindelige brugsgenstande såsom hobby-

boremaskiner, strygejern o.s.v.? Nej, sikkert ikke til nogen stor glæde for vinderne.

Men eventuelt kunst?

Ja, hvorfor ikke.

I stedet for alle disse pokaler og sølvskeer m. v. ville det måske slet ikke være så tosset at få kulturministeriet (under hvem idrætten jo som bekendt også sorterer) til at indbyde en række kunstnere, f. eks. grafikere, billedhuggere og keramikere til at komme med et forslag til – og derefter lave – præmier til idrætsudøverne.

Selvfølger vil prisen spille en rolle, men mig bekendt gives der i forvejen forskellige tilskud til kunsten, så mon man ikke på denne måde kunne få noget til gensidig glæde ud af disse kunsttilskud. Og endvidere er der jo også den mulighed, at der i mange af de nævnte kunstarter kunne laves nummererede ting i et relativt lavt oplag. Tænk f. eks., hvis DFIF til sine landsmesterskaber (hvis de stadig skal bevares) kunne udsætte en præmie som f. eks. en lokal kunstners grafik til samtlige vindere. Hermed var også problemet om præmier til holdidræt løst. En sådan præmie ville ud over, at den var nemmere at placere i et dansk middelhjem også fortsat have den erindringsværdi, som en hvilken som helst anden præmie har, og den ville tilmed i årenes løb stige i værdi!

Er tanken utopi – eller ...

Jeg tror det ikke, og jeg tror tilmed, at man i idrættens verden kunne få bedre og mere værdifulde præmier for færre penge. Men lad debatten starte hermed.

*Torben C. Birkeslund,
Odense*

Nyt fra kontoret

På repræsentantskabsmødet i Ålborg vedtoges nye bestemmelser om nedsættelsen af diverse udvalg inden for forbundet. Således skal idrætsudvalget, som tidligere valgtes på repræsentantskabsmødet, nu vælges af hovedbestyrelsen. Det er sket på et efterfølgende hovedbestyrelsesmøde, og udvalget har fået følgende sammensætning:

Poul Nitschke, Herning, formand
Kaj Daugaard, Roskilde, badminton
Henning Petersen, Århus, bordtennis
Kurt Pedersen, Slagelse, fodbold
Knud Laursen, Åbenrå, håndbold
Larry Hansen, Odense, skydning

Derudover har bestyrelsen nedsat et motionsudvalg, der består af Werner Køhrsen, Kolding, som er formand, H. E. L. Nielsen, Herning, og Finn Jensen, Slagelse. Kursusudvalget består af Hans Thomsen, DJIF, og Werner Køhrsen.

Endelig er der valgt en repræsentant fra hovedbestyrelsen til det lovudvalg, som blev valgt på repræsentantskabsmødet. Det blev Kaj Christensen, DKSI, som altså kommer til at sidde i det udvalg sammen med Hans Borbjerg, Fredericia, Chr. Lauritsen, Postens Idrætsforbund, Ole Olsen, Slagelse, og konsulenten, Ejgon Bertelsen.

Kurser

På to af de kurser, der arrangeres i de kommende måneder, er der endnu ledige pladser.

Det drejer sig om foreningslederkurset og turneringslederkurset.

Det første afholdes den 9. og 10. februar i Svendborg, og det er en betingelse for deltagelse, at man tidligere har gennemgået forbundets Lederkursus I. Kursusledelsen er lagt i hænderne på Allan Andersen, og alene det borger jo for en vis kvalitet. Sidste frist for tilmelding er 8. januar 1974.

Turneringslederkurset afholdes i Søhus ved Odense den 23. og 24. februar. Det er åbent for håndbold- og fodboldledere. Instruktører på dette kursus bliver Carsten Sørensen og Gunnar Tamberg, København. Også til dette kursus er tilmeldingsfristen sat til den 8. januar 1974.

Medlemstallet

Med store forsinkelser indløb de sidste indberetningsskemaer, og efter opgørelsen af de mange tal ser forbundets medlemstal således ud: (tallene i parentes er tallene for 1972)

Klubber	2.925	(2.799)
Aktive	104.725	(100.461)
Samlet medlemstal	141.759	(137.382)

Ungdomslederlegatet

På et møde mellem Idrættens Fællesråd og repræsentanter for Sprøjteselskabet af 1948 A/S er det besluttet, hvem der skal tildeles årets legatportioner. Det er dog indtil videre en velbevaret hemmelighed, idet der i løbet af vinteren vil blive en overrækkelsessammenkomst for de udvalgte, hvor offentliggørelsen finder sted.

Hærvejsmarchen

Dansk Firmaidræts Forbunds formand, Karl Randrup, er blevet opfordret til at indtræde i Hærvejsmarchens præsidium.

Den indførte bilfri søndag har skabt problemer over hele landet, men FKS i Odense har taget hensyn hertil ved sit populære Odensestævne i indendørs fodbold, idet der er sørget for transport fra Odense Banegård til Allesøhallen, hvor stævnet afvikles.

Stævnet, der er et godkendt landsstævne, har rækker for såvel herrer, damer som old-boys, og der spilles over en weekend, idet de udenbys deltagere kun spiller om søndagen, såfremt de da ikke lige frem ønsker at få sig en weekendtur ved samme lejlighed.

Indbydelser er sendt til samtlige sammenslutninger, således at de nu skulle være kommet alle klubber i hænde. I modsat fald bedes man kontakte FKS, Langegade 4-6, 5000 Odense, eventuelt på telefon (09) 13 00 26, hvor yderligere oplysninger også kan fås.

Odensestævnet i badminton

Odensestævnet i badminton blev afviklet den 17. og 18. november i OBK-hallen. Der var tilmeldt ca. 125 spillere, hvoraf 29 kom fra firmaklubber, som ikke hører under FKS. Der blev spillet 161 kampe i 20 forskellige rækker, inden følgende vindere var fundet:

Mesterrækken

DS Vibeke Bechtold, OSI
 HS Peter Sørensen, Ålborg
 HD Petersen Sørensen/Henrik Madsen, Ålborg
 MD Vibeke Bechtold/Jørgen Pedersen, OSI

B-rækken

DS Laila Gilberg, RB
 HS Mogens Petersen, DCM
 DD Hanne Elmegård/Irene Svendsen, DMA
 HD Helge Mortensen/Bent Boye, DMA
 MD Gerda Jørgensen/Ole Milsø, Nyborg

C-rækken

DS Margit Rønn, OSI
 HS Anders Udby, Horsens
 DD Kirsten Jensen/Inge Knudsen, Nyborg
 HD Palle Lerche/Per Madsen, Albani
 MD Inge Jørgensen/Per Jørgensen, DCM

D-rækken

HS Per Madsen, Albani
 HD Bent Olsen/Poul Grønning, EKCO
 MD Hanne Elmegård/Palle Hansen, DMA

Old-Boys

HS Anker Secher, RB
 HD Bent Petterson/Jørgen Jørgensen, DCM

Odensestævnet i skydning

I weekenden 2. og 3. februar 1974 fyrer FKS, Odense, det store skydestævne, Odensestævnet, af.

Hvad er Odensestævnet? Det er simpelt hen det største stævne i skydning inden for DFIF.

I 1973 deltog 167 skytter, og vi tvivler ikke på, at de kommer igen i 1974 for at være med til en virkelig stor skydning og for at være med til at hente virkelig gode præmier hjem. Der vil også ved dette stævne være dameskydning, hvor det er tilladt at skyde med albuestøtte.

Sidste frist for tilmelding er *17. januar 1974*. Adressen er *FKS, Odense, Langegade 4-6, 5000 Odense*. Indbydelser er sendt ud til alle sammenslutninger, og har en klub, som ønsker at deltage i Odensestævnet, ikke fået en, så ret henvendelse til sammenslutningen og anmod om at få den aldeles omgående.

Larry Hansen

En pionérhistorie (3)

Af K. Just Andersen

Danske skæbner i Tasmanien

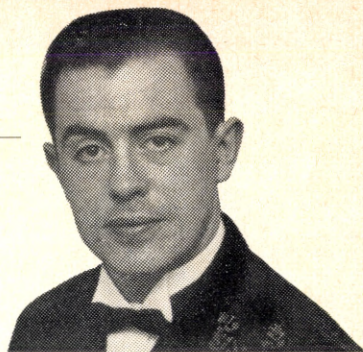
På min vej til fodboldbanen kørte jeg gennem en gade med navnet *Jørgen Jørgensen Street*, og ret naturligt bliver ens opmærksomhed vel vakt, når man møder dansk klingende navne i det fremmede. Denne Jørgen Jørgensen har spillet en interessant rolle i såvel Tasmanien som i Danmarks historie.

Han fødtes i København i 1780, gik i skole med Adam Oehlenschläger og betegnes i den-nes erindringer som en vild krabat, fuld af spilopper. Han kom ud at sejle som 13-årig med en engelsk kulbåd, kom senere i den engelske marines tjeneste, hvor han var kadet på H.M.S. Nelson, der var det første britiske skib, som fik Sydaustraliens kyst i sigte. Han var med til at kortlægge øen Tasmanien og til stede, da hovedstaden Hobart blev grundlagt.

I 1807 vendte han hjem til Danmark, der da var i krig med England. Det var umiddelbart efter bombardementet af København, og Danmark manglede krigsskibe. Jørgensens far og andre forretningsfolk udrustede et kaperskib på 28 kanoner, som unge Jørgensen fik kommandoen over. Med dette skib – Admiral Juel – opbragte han 9 engelske krigsskibe, men i et raid mod den engelske østkyst blev han overmandet af 2 engelske krigsskibe og overgav sig.

På grund af sin fortid i den engelske marine kom han ikke i krigsfangenskab, men kom med på en ekspedition til Island, der var afskåret fra Danmark på grund af krigen. Dem, der ledede ekspeditionen, ville annektere øen og gjorde Jørgen Jørgensen til »Konge af Island«. Eventyret varede dog kun 2 måneder. Den engelske regering desavouerede ekspeditionen, og Jørgensen måtte »abdicere«.

Herefter gjorde han tjeneste som hemmelig agent for det engelske udenrigsministerium, og på det tidspunkt var han også blevet forfalden til spil. Han foretog en del rejser til

Frankrig, Tyskland og Rusland, men kom også i så stor en spillegæld, at han til sidst havnede i gælds fængslet. Han blev så dømt til forvisning til kolonierne og blev i lænker i et fangeskib sejlet til den by, han i sin ungdom havde set blive grundlagt.

Selv om han teoretisk var straffefange, blev han på grund af sin høje intelligens hurtigt gjort til kontorist i regeringen. Senere blev han redaktør af en avis, og endelig – efter benådningen – blev han politikonstabel. Han var den virkelige igangsætter af forskellige virksomheder og en stor udforsker af øen. Han siges at være den første hvide mand, der har set ud over et af de skønneste steder i Tasmanien, nemlig »Cradle Mountain, Lake St. Claire National Park«.

Cradle Mountain, 5068 fod højt, tredie højeste i Tasmanien. Connie og jeg tog en »konditur« til toppen en søndag. Turen opad tog 4 timer, nedad 2 – det var god sport.

TRIM i Fuglsøcentret

En dansk-tasmansk Robinson Crusoe

I 1904 forliste barken »Brier Holme« ud for Tasmaniens vestkyst. Den havde en besætning på 18 mand og skulle have været til Hobart. Da man begyndte at nærme bekymring for den, udsendte man i januar 1905 et eftersøgnings-skib fra Hobart. 120 sømil vest for byen fandt man vragsdele, der tydeligt fortalte om barkens forlis. Eftersøgningen blev så fortsat på land, og her fandt man tegn på, at der kunne være overlevende. Der var fodspor og noget, som lignede en lejr, men der var ingen mennesker. En udvidet eftersøgning gav heller intet resultat, og man tog hjem med uforrettet sag.

En måned senere kom en fiskerbåd tilfældigvis forbi, og fiskerne opdagede en skibbruden inde på land, der fægtede vildt med armene. Det viste sig at være den eneste overlevende fra forliset. Hans navn var *Oscar Larsen*, og han havde forsøgt at trænge sig gennem det urskovsagtige vildnis på Vesttasmanien, men måtte opgive. Oscar Larsen blev datidens helt, og hans billede var udstillet i alle byens butiksvinduer samt aftrykt i alle aviser. På sine gamle dage fandt han en sidste ankerplads på Hobart Sailors Rest Home.

Der boede en halv snes danskfødte i vor by, Burnie. Det var folk, som var faldet godt til, og som havde etableret sig og var blevet statsborgere i det nye land. Mange af dem var os meget behjælpelige i vor nye tilværelse, og det var ikke mindst på grund af deres hjælp, at vi fik et positivt indtryk af australieren og hans livsform.

Just

(K. Just Andersens fortælling fortsætter i næste nummer.)

De danske Gymnastik- og Ungdomsforeninger arrangerer i samarbejde med TRIM-Komiteen en ferielejr i *Fuglsøcentret* fra 21.–27. januar 1974, hvor alle kan trimme efter lyst og behov.

To idrætshaller, sauna, hyggelige opholdsstuer, moderne og rummelige værelser med separat bad og toilet, mange fællesaktiviteter, som man frit kan deltage i, storslået natur med masser af travemuligheder er blandt de goder, der tilbydes ferielejrens deltagere. Børneparkering kan arrangeres. Kort sagt: En virkelig ferielejr for hele familien – og køkkenet kræser for alle deltagerne!

Prisen udgør 450 kr. for et enkeltværelse, 375 kr. for dobbeltværelse pro persona og 200 kr. for børn. Alle opholdsudgifter er inkluderet i priserne.

Send allerede nu indmeldelse til *Fuglsøcentret*, 8420 *Knebel*.

Såfremt der ønskes yderligere oplysninger om ferielejren, kan de indhentes på telefon (06) 35 11 47.

Tolderne ind i DFIF

Toldvæsenets Idræts- og Fritidsforbund er blevet optaget i DFIF som sammenslutning nr. 50. Sammenslutningen er – som navnet måske antyder – en landssammenslutning og bliver derfor placeret i landskredsen under DFIF. Toldvæsenets Idræts- og Fritidsforbund har 25 klubber med et samlet medlemstal på godt 2.000. Vi byder velkommen til et forhåbentlig godt og udbytterigt samarbejde og kan i øvrigt som et kuriosum nævne, at DFIF's tidligere formand, Carsten Sørensen, er næstformand i den nye sammenslutning.

DANSK FIRMAIDRÆT

Udgivet i 6.600 eksemplarer

Redaktion:

Ole Wordolff, Brinken 5, st. tv.,
2600 Glostrup. Tlf. (01) 96 11 05

Dette nummer er afsendt til
sammenslutningerne
18. december 1973

Trykt i Christensens Bogtrykkeri,
Bogtrykkergården a-s, Struer.

26012

DANSK FIRMAIDRÆTS FORBUND

Tåsinge-Hallen, 5700 Svendborg
Tlf. (09) 22 55 92
Eksp.: Mandag-fredag 9-16

Konsulent:

Ejgon Bertelsen, Porthusvej 38,
5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 17 98
Træffetid uden for kontortid:
Mandag-tirsdag kl. 16-19,

BESTYRELSE

Formand:

Karl Randrup, Sjællandsgade 48,
6700 Esbjerg. Tlf. (05) 12 71 45.

Næstformand:

Henning Jensen, Havesangerv. 6,
6000 Kolding. Tlf. (05) 52 72 62.

Kasserer:

Henning Nielsen, Kamillevej 7,
8800 Viborg. Tlf. (06) 62 26 92.

Niels Bak Andersen, Frejasvej 1,
8500 Grenå. Tlf. (06) 32 30 72.

K. Just Andersen, Kastanjevej 12,
6600 Vejen. Tlf. (05) 36 17 84.

Tage Carlsen, Heboltoft, Velling,
6950 Ringkøbing.
Tlf. (07) 32 14 58.

Kaj Christensen, Svalevej 16,
7100 Vejle. Tlf. (05) 82 33 63.

Børge Kristensen, Vibevej 2,
Rolfsted, 5863 Ferritslev.

Tlf. (09) 98 15 06.

Erik Mørk, Stokbrogade 24,
9700 Brønderslev. Tlf. (08) 82 26 10.

Jørgen Olsen, H.C. Andersensv. 19,
3000 Helsingør. Tlf. (03) 21 58 29.

Dansk Firmaidræts Forbunds

hovedbestyrelse, udvalg, kredsbestyrelser, konsulent, sekretær og redaktør sender alle firmaidrætsudøvere, ledere og samarbejdende organisationer ønsket om et godt og lykkeligt bringende nytår.